

การศึกษามูลเหตุที่ทำให้เกิดการพูดโน้มน้าวใจจากพฤติกรรมของ
ตัวละครในนวนิยายเรื่อง สำเภาทอง ของ ประภัสสร เสวิกุล*
The Study of Causes Leading to Persuasive Speech from
The Behavior of Characters in Novels “Sam Phao Thong”
by Praphassorn Sevikul

ประภาพร ธนภิตติเกษม, วรวัสส์ ศรียาภย, จารุวรรณ เบนจาทิกุล¹ และจักริน จุลพรหม²
Prapaporn Tanakittikasame, Warawat Sriyabhaya, Charuwan Benjathikul and Jakkirin Junlaprom
มหาวิทยาลัยพะเยา¹
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย²
University of Phayao, Thailand
University of the Thai Chamber of Commerce, Thailand
Corresponding Author, E-mail: pumpim111@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษามูลเหตุทำให้เกิดการพูดโน้มน้าวใจจากพฤติกรรมของ
ตัวละครในนวนิยายของ ประภัสสร เสวิกุล เรื่อง สำเภาทอง โดยคัดเลือกบทเจรจาที่เกิดขึ้นระหว่าง
ตัวละครตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไป จำแนกพฤติกรรมของตัวละครที่ส่งผลให้เกิดการเจรจาโน้มน้าวใจ แบ่งเป็น 2 ส่วน
ส่วนต้น ตัวละครฝ่ายชายหรือหญิง ส่วนที่สอง บอกพฤติกรรมตัวละครที่เป็นมูลเหตุให้เกิดการเจรจา
โน้มน้าวใจว่ามาจากสาเหตุใด จึงทำให้ตัวละครฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งพูดโน้มน้าวหรือพูดโต้ตอบกันเพื่อชักจูงใจ
ให้อีกฝ่ายคล้อยตามหรือเพื่อยุติปัญหาความไม่เข้าใจกัน และผลการเจรจานั้นนำไปสู่ความสงบและสันติ
ผู้วิจัยเก็บข้อมูลบทเจรจาโน้มน้าวใจ จำนวน 78 บท เมื่อได้ข้อมูลแล้วจำแนกมูลเหตุที่ทำให้เกิดการพูด
โน้มน้าวใจแล้ววิเคราะห์ผลของการเจรจานั้น

ผลการวิจัยพบว่า มูลเหตุที่ทำให้เกิดการพูดโน้มน้าวใจจากพฤติกรรมตัวละคร แบ่งได้ 2 ด้าน
ได้แก่ 1) ด้านบวก คือ ผู้พูดโน้มน้าวด้วยกระบวนการเหตุและผล พยายามทำความเข้าใจ เห็นใจผู้ฟัง 2) ด้านลบ
คือ ผู้พูดโน้มน้าวด้วยพฤติกรรมที่ต้องการเอาชนะ ต้องการให้อีกฝ่ายคล้อยตามด้วยความรู้สึกทุกข์หรือ

*ได้รับบทความ: 12 เมษายน 2562; แก้ไขบทความ: 24 สิงหาคม 2563; ตอรับตีพิมพ์: 28 กันยายน 2563

Received: April 12, 2019; Revised: August 20, 2020; Accepted: September 28, 2020

เจ็บปวด ด้านบวกปรากฏ 10 แบบ ลำดับจากมากไปหาน้อยคือ การปกป้องตนเอง การนับถือตนเอง การเป็นตัวของตัวเอง ความเข้าอกเข้าใจ ความใส่ใจในไมตรี การเคารพยกย่องผู้อื่น การควบคุมหรือครอบงำผู้อื่น รู้สึกชื่นชอบ การยอมรับโชคชะตา การให้ความอนุเคราะห์ ผู้โน้มน้าวใช้มูลเหตุทางบวกเป็นทางเลือกในการเจรจามากที่สุด ส่วนมูลเหตุด้านลบใช้เป็นทางเลือกในการเจรจาน้อยที่สุดซึ่งมูลเหตุด้านลบปรากฏ 3 แบบ ตามลำดับ คือ การขอรับอุปถัมภ์หรืออนุเคราะห์จากผู้อื่น การแสดงปฏิกิริยาตอบโต้และความก้าวร้าว

คำสำคัญ: มูลเหตุ; การพูดโน้มน้าวใจ; พฤติกรรมของตัวละคร; ประภัสสร เสวิกุล

Abstract

The objective was to study of causes Leading to persuasive speech from the behavior of characters in novels “Sam Phao Thong” by Praphassorn Sevikul, by selecting the persuasive dialogues that occurred between 2 or more characters. Speak, persuade, or interact with each other to convince the other party to conform. That finally led to the peace and calm. The researcher collected 78 persuasive dialogues. Then identified the cause of persuasion and then analyzed the results of the negotiations.

The results showed that: the cause of persuasive speech from character behavior, It can be divided into two aspects: positive and negative. 1) The positive side is the persuasive speaker with cause and effect. Try to understand empathy for the audience. 2) The negative side is that the speaker persuades the desired behavior to overcome. To make the other person comply with feelings of suffering or pain. Positive 10 factors: Descending order is self-defense, self-respect, independence, understanding, friendship, respect to other, control or domination, fondness, surrender to fate, assistance offering. Persuading people to use positive reasons as the most negotiated alternative. Negative 3 factors: patronage, reaction expression, aggressiveness. It is used as the least negotiated alternative.

Keywords: Causes; Persuasive Speech; The Behavior of Characters; Praphassorn Sevikul

1. บทนำ

วิสัยมนุษย์ทั่วไปมีทั้งรัก โลภ โกรธ หลง พฤติกรรมที่แสดงออกนั้นมีลักษณะแตกต่างกันไป ถ้าจะเปรียบเทียบมนุษย์คือ ตัวละครในนวนิยาย

คงไม่ต่างกันเพราะมนุษย์มีภูมิหลังของชีวิตมีประสบการณ์ ทั้งวัย เพศ ชีวิตที่แตกต่างกันซึ่งอาจเกิดจากการอบรมเลี้ยงดู สิ่งแวดล้อม บทบาทหน้าที่ การศึกษา ฯลฯ ผู้เขียนย่อมสร้างตัวละคร

ให้เหมือนมนุษย์เพื่อให้ตัวละครเสมือนจริง อุษณีย์ พงษ์ประยูร (Phongprayoon, 1993 : 4) กล่าวถึงการสร้างตัวละครไว้ว่า ผู้เขียนต้องคำนึงถึงภูมิหลังของตัวละครด้วย เช่น กล่าวถึงชาติกำเนิด การอบรมเลี้ยงดู การศึกษา สิ่งแวดล้อม การกระทำ เพื่อให้ผู้อ่านรู้สึกได้ถึงความจริง

ตัวละครทุกตัวคือ คนที่ผู้เขียนสมมติขึ้นล้วนใช้บทพูดเพื่อการสื่อสารทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องเมื่อใดที่ตัวละครในเรื่องเกิดปมปัญหาที่มาจากความต้องการจนส่งผลให้เกิดแรงจูงใจในการโน้มน้าวเพื่อให้อีกฝ่ายคล้อยตามจึงนำไปสู่บทพูดโน้มน้าว สิริวรรณ นันทจันทูล (Nantachantoon, 2009 : 76-88) กล่าวไว้ว่า นวนิยายเป็นวรรณกรรมบันเทิงคดีที่ถ่ายทอดลีลาการใช้ภาษาของผู้ประพันธ์ได้อย่างดียิ่ง หากผู้ประพันธ์มีศิลปะการใช้ภาษาได้อย่างยอดเยี่ยมก็จะแสดงลีลาภาษาที่โดดเด่นทำให้ผู้อ่านได้รับอรรถรสและเกิดจินตภาพตามที่ผู้ประพันธ์ประสงค์

พฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครที่เหมือนมนุษย์นั้น เกิดจากมูลเหตุหลายประการสอดคล้องกับแนวคิดของเมอร์เรย์ (Kaeokangwan, 2011 : 187-195) ที่ว่า ความต้องการโน้มน้าวใจให้อีกฝ่ายเชื่อถือ คล้อยตามหรือเปลี่ยนท่าทีนั้นสาเหตุหลักมาจากแรงขับทั้งภายในและสิ่งเร้าภายนอก ตามแนวคิด Needs คือ สิ่งเร้าที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมและลักษณะบุคลิกภาพ มีศูนย์กลางอยู่ที่ตัวบุคคล เกิดจากสภาวะที่รับแรงกระตุ้นมาจากสิ่งเร้าภายนอกและสิ่งเร้าภายใน ซึ่งทั้งสองนั้นต้องทำงานร่วมกันเสมอ Needs จะลดลงเมื่อวัตถุประสงค์ได้รับการตอบสนองสมใจทั้งกายและใจ

ประภัสสร เสวิกุล เป็นหนึ่งในนักเขียนนวนิยายที่มีความโดดเด่น ในด้านการเขียนให้สมจริง เนื้อเรื่องชวนติดตาม มีผลงานที่ได้รับความนิยมจากผู้อ่านทั้ง นวนิยาย เรื่องสั้น บทกวี สารคดี ผู้เขียนเล่าเรื่องผ่านภาษาเพื่อชักจูงโน้มน้าวชวนให้ผู้อ่านติดตามและเกิดความต้องการที่จะอ่านและเมื่ออ่านเรื่องราวไปแล้วทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์คล้อยตามทั้งสุข สนุกสนาน ตื่นเต้นชวนฝันตามเนื้อเรื่อง การสร้างตัวละคร การดำเนินเรื่อง บทสนทนา สถานการณ์หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่องล้วนแต่เป็นสิ่งที่สร้างขึ้นผ่านจินตนาการของผู้เขียน มีผลงานที่ได้รับรางวัลวรรณกรรม อาทิ เรื่องสำเภาทอง ได้รับคัดเลือกเป็นหนังสือดีสำหรับเด็กและเยาวชน โดยสมาพันธ์องค์กรเพื่อพัฒนาหนังสือและการอ่าน ปี พ.ศ. 2541 มีนักวิจัยจำนวนไม่น้อยที่สนใจศึกษาวิเคราะห์งานเขียน ในส่วนของวาทกรรม ภาพสะท้อนสังคมตลอดจนวิเคราะห์ตัวบทของ ประภัสสร เสวิกุล เช่น ผลงานการศึกษาของธนพร หนูคำ (Mookham, 2016 : 28-42) มุ่งศึกษาวาทกรรมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในชุดวรรณกรรมเพื่ออาเซียนของประภัสสร เสวิกุล นอกจากนั้นยังมีผลงานการศึกษาที่สะท้อนให้เห็นว่านักเขียนได้รับอิทธิพลจากสังคมของ Yuan Ma (2011 : 1-12) มุ่งศึกษาภาพสะท้อนสังคมของชาวไทยเชื้อสายจีนในนวนิยายของประภัสสร เสวิกุล ทิตฐิตา นาคเกษม (Nakkasem, 2002) มุ่งการศึกษาวิเคราะห์นวนิยายของประภัสสร เสวิกุล จุดมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์กลวิธีการแต่งและการใช้ภาษา สะท้อนให้เห็นว่านักเขียนใช้วิธีเล่าผ่านประสบการณ์ที่เกิดขึ้นกับตนเอง นอกจากนั้นยังมี

ผลงานการศึกษาที่มุ่งวิเคราะห์แนวคิด บทบาทและค่านิยมของสตรีไทยของนุชาดี หมี้คุ้ม (Meekoom, 1996) มุ่งศึกษาวิเคราะห์แนวความคิดเกี่ยวกับบทบาทสตรีในนวนิยายของประภัสสร เสวิกุล

นับได้ว่าประภัสสร เสวิกุลเป็นนักเขียนที่ประสบความสำเร็จในอาชีพและมียานเขียนอย่างต่อเนื่องจนได้รับการยกย่องเป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ ปี พ.ศ. 2554 ผลงานนิยายที่ผูกเรื่องและคลี่คลายเรื่องได้ชวนอ่าน บทพูดในเรื่องที่สะท้อนบุคลิกภาพและพฤติกรรมของมนุษย์ผ่านตัวละครและจำลองบทพูดได้สมจริง จนนำไปสร้างเป็นละครโทรทัศน์ ภาพยนตร์และผลิตซ้ำอยู่หลายครั้ง

สำเภาทองเป็นนวนิยายสะท้อนการดำเนินชีวิตของมนุษย์เปรียบเสมือนการเดินทางไกลผ่านทะเลหรือมหาสมุทรอันกว้างไกลไพศาล ครอบครัวของตัง ธนพงศ์ ปุญญรัตน์ ซึ่งมีบิดาเปรียบประหนึ่งเรือสำเภาที่นำพาชีวิตมาเป็นเวลานานหลายปีต้องผจญกับมรสุมร้ายจนแตกก่อนถึงเวลาอันควร ตัง ต้องแบกรับภาระทั้งหมดแทน ตังมีไข้เรือสำเภาธรรมดาต่างๆ ไป หากแต่เป็นสำเภาทองงดงาม แม้ว่าลมมรสุมจะกระหน่ำหนักสักปานใดก็ไม่อับปางทั้งยังสามารถฝ่าไปถึงปากฝั่งได้โดยมั่นคง เนื้อเรื่องมีลักษณะพฤติกรรมที่เป็นมูลเหตุสำคัญหลายประการที่ทำให้เกิดบทพูด จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาพฤติกรรมของตัวละครหากตัวละครในเรื่องเกิดความขัดแย้ง มูลเหตุใดบ้างที่ทำให้เกิดการพูดโน้มน้าวใจเพื่อเปลี่ยนทัศนคติ ความคิดให้อีกฝ่ายคล้อยตาม นำไปสู่ผลของการเจรจาเพื่อความสุข

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ศึกษาพฤติกรรมของตัวละครที่เป็นมูลเหตุทำให้เกิดการพูดโน้มน้าวใจในนวนิยายของ ประภัสสร เสวิกุล เรื่อง สำเภาทอง

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยตามรูปแบบพรรณนาวิเคราะห์ ประชากรโดยศึกษาจากบทพูดโน้มน้าวใจของตัวละครในนวนิยาย เรื่อง สำเภาทอง

แนวคิดและกรอบแนวคิดการวิจัย เป็นการศึกษถึงพฤติกรรมที่เป็นมูลเหตุที่ทำให้เกิดการพูดโน้มน้าวใจของตัวละครในนวนิยาย เรื่อง สำเภาทองของ ประภัสสร เสวิกุล โดยใช้แนวคิดเพื่อเป็นกรอบในการวิเคราะห์ดังนี้ 1) แนวคิดพฤติกรรมและลักษณะบุคลิกภาพของเมอร์เรย์ (Kaeokangwan, 2011 : 187-195) ที่ว่า Needs คือ สิ่งเร้าที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมและลักษณะบุคลิกภาพ มีศูนย์กลางอยู่ที่ตัวบุคคล เกิดจากสภาวะที่รับแรงกระตุ้นมาจากสิ่งเร้าภายนอกและสิ่งเร้าภายใน ซึ่งทั้งสองนั้นต้องทำงานร่วมกันเสมอ Needs จะลดลงเมื่อวัตถุประสงค์ได้รับการตอบสนองสมใจทั้งกายและใจ Needs 20 ได้แก่ ยอมแพ้ ใฝ่สัมฤทธิ์ ใฝ่ไม่ตรี ระราน เป็นตัวของตัวเอง มีปฏิริยาตอบโต้ ปกป้องตน เคารพยกย่อง ควบคุมครอบงำ แสดงตนทำเด่น หลบหลีกอันตราย หลบหลีกการดูแลตน อึดขู่อุปถัมภ์ ความเป็นระเบียบ เล่นสนุก ปฏิเสธแยกตัว ความรู้สึกชื่นชอบ เพศรส ขอรับอุปถัมภ์ ความเข้าใจ และ 2) แนวคิดน้ำเสียงของเถกิง พันธุ์เถกิงอมร (Pantakengamon, 1996 : 69-76) ได้กล่าวถึงน้ำเสียงไว้ว่าเป็นภาษาที่ไม่ได้เกิดจากการเขียนแต่

เกิดจากการเปล่งเสียงของผู้พูดหรือแสดงด้วยท่าที น้ำเสียงเป็นส่วนสำคัญในการสื่อสารโน้มน้าวใจ ผู้ถูกโน้มน้าวจะเชื่อถือผู้โน้มน้าวมากเพียงไร พิจารณาได้จากน้ำเสียงของผู้พูด ทั้งกลวิธีการใช้น้ำเสียงในการเจรจาต้องมีการวิเคราะห์ความหมายแฝงโดยอาศัยบริบทและเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นด้วย น้ำเสียง ได้แก่ ประชด ถากถาง รื่นเรึง เคร่งเครียด ให้ข้อคิดเตือนสติอย่างหนักแน่น ให้ข้อคิดเตือนสติอย่างนุ่มนวล บรรยายอย่างแข็งห้าว ยั่วแหย่ มีอารมณ์ขัน เย้ยหยัน รู้ทันคาคับ แสดงชั้นเชิง ทำนองวิจารณ์ กระแนะกระแหนแต่ชวนคิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล คัดเลือกบทเจรจาระหว่างตัวละคร 2 ฝ่ายที่มีการโน้มน้าวใจ จำแนกพฤติกรรมตัวละครที่เป็นมูลเหตุทำให้เกิดการพูดโน้มน้าวใจ วิเคราะห์ผลของการเจรจาโน้มน้าวใจ

4. สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์นวนิยายเป้าหมาย เรื่อง สำเภาทอง ของประภัสสร เสวิกุล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ตัวบท พูดของตัวละครชายและหญิง ทุกตัว ที่ปรากฏการใช้น้ำเสียงต่างๆ เพื่อการโน้มน้าวใจ มีทั้งหมด 78 บท จากนั้นวิเคราะห์ มูลเหตุของการโน้มน้าว พบว่า เกิดจากปมปัญหาที่มาจากลักษณะพฤติกรรมของตัวละครส่งผลให้ตัวละครฝ่ายหนึ่งเกิดแรงจูงใจในการพูดโน้มน้าวเพื่อให้อีกฝ่ายคล้อยตาม เปลี่ยนท่าทีหรือทัศนคติ การจะโน้มน้าวได้สำเร็จขึ้นอยู่กับองค์ประกอบเพื่อคลี่คลายปัญหาที่เกิดขึ้น ตัวละครทุกตัวเป็นได้ทั้งผู้โน้มน้าวและผู้ถูกโน้มน้าว จุดหมายหลักของการโน้มน้าว เพื่อความสุขสงบ สันติและลดความขัดแย้งที่เกิดขึ้น

ผลการวิจัยพบว่า การโน้มน้าวใจให้อีกฝ่ายเชื่อถือ คล้อยตามหรือเปลี่ยนท่าทีนั้นทำให้เกิดการพูดโน้มน้าวใจ การนับสาเหตุหลักมาจากแรงขับทั้งภายใน แรงขับภายในและสิ่งเร้าภายนอก ผู้วิจัยได้จัดเรียงลำดับตามลักษณะพฤติกรรมของตัวละครที่เป็นมูลเหตุทำให้เกิดการพูดโน้มน้าวใจ ปรากฏ 13 แบบ โดยเรียงลำดับตามความถี่จากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) การปกป้องตนเอง 2) การเป็นตัวของตัวเอง 3) ความเข้าใจเข้าใจ 4) ความใส่ใจในไมตรี 5) การเคารพยกย่องผู้อื่น 6) การควบคุมหรือครอบงำผู้อื่น 7) รู้สึกชื่นชอบ 8) การยอมรับโชคชะตา 9) การให้ความอนุเคราะห์ 10) การขอรับอุปถัมภ์หรืออนุเคราะห์จากผู้อื่น 11) การแสดงปฏิกิริยาตอบโต้ 12) ความก้าวร้าว มูลเหตุที่ทำให้เกิดการพูดโน้มน้าวใจที่ปรากฏในนวนิยายดังตัวอย่าง ต่อไปนี้

1. มูลเหตุที่ทำให้เกิดการพูดโน้มน้าวใจของตัวละครในนวนิยายเรื่อง สำเภาทอง

1.1 การปกป้องตนเอง คือ ลักษณะพฤติกรรมของตัวละครที่ต้องการหาเหตุผลเพื่อปกป้องตนเองเมื่อถูกติฉินนินทา ถูกกล่าวหาว่าร้าย ถูกตำหนิ ตัวละครต้องการปิดบังข้อบกพร่องไม่ให้คนอื่นรับรู้ ต้องการเปิดเผยด้านบวกหรือสิ่งดี ๆ ของตนเองและต้องการได้รับการยอมรับว่าดี ตัวอย่าง

ภูมิหลังของเหตุการณ์ คือ ธนิต ประธานผู้บริหารบุญญรัตน์ให้ความช่วยเหลือ นุจรี ก่อตั้งเทวาคอนสตรัคชั่น เขาแนะนำชั้นเชิงทางธุรกิจให้เธอด้วยหวังว่าวันหนึ่งธุรกิจของเธอจะก้าวไกลและเติบโต แต่นุจรีกังวลและกลัวว่าธนิตจะถูกตำหนิที่

เขามาสนับสนุนและส่งเสริมเธอ ธนิตโน้มน้าวด้วยน้ำเสียงห่วงใย

“คุณไม่กลัวว่าคนในบริษัทของคุณจะคัดค้านความคิดนี้หรือคะ แล้วทำไมบุญญรัตน์ถึงไม่ลงแข่งขันการประมูลเสียเอง” “นี่เป็นเรื่องระหว่างเราและการที่บุญญรัตน์จะเข้ามาช่วยเหลือเราๆ ก็จะเป็นเรื่องในเชิงธุรกิจไม่ใช่การช่วยเหลือส่วนที่ผมไม่เข้าประมูลด้วยก็เพราะตอนนี้บุญญรัตน์ไม่ได้เดือดเนื้อร้อนใจอะไร ถึงไม่ได้งานชิ้นนี้เราก็ยังมีที่อื่นอีกมากและที่สำคัญก็คือผมต้องการให้เธอเติบโตต่อไปและนี่คือแบบฝึกหัดชิ้นสำคัญก่อนที่จะลงมือดูแลเธอคอนสตรัคชั่นด้วยตัวของคุณเองตามลำพัง” (Sevikul, 1998 : 370)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าตัวละครในที่นี้ คือ ธนิต พูดเพื่อปกป้องตนเอง เขาไม่ต้องการให้อีกฝ่ายเข้าใจผิดจึงพูดโน้มน้าวเธอให้เข้าใจและคลายกังวลว่า การที่เขาช่วยเหลือธุรกิจเธอนั้นเพื่อส่งเสริมให้ธุรกิจของเธอเติบโตขึ้น เขาไม่ได้มุ่งหวังผลกำไรจากการช่วย จึงไม่เสียแรงเปล่า เพราะบริษัทเขาเป็นบริษัทขนาดใหญ่ มีงานประมูลอีกมากต้องแข่งขัน ดังนั้นจึงไม่คิดที่จะแข่งขันกับบริษัทเล็ก

ผู้เขียนแฝงข้อคิดเตือนใจที่ว่าโลกใบนี้ยังมีน้ำใจหลงเหลืออยู่ หากมีใครสักคนที่คิดดี คิดงามกับเรา เราจึงตอบแทนความรู้สึกนั้นด้วยน้ำใจและคิดดี ปฏิบัติดีต่อเขาเช่นเดียวกัน

1.2 การนับถือตนเอง คือ ลักษณะพฤติกรรมของตัวละครใฝ่สัมฤทธิ์ มุมานะ ต้องการทำให้ยากและท้าทาย ลักษณะตัวละครต้องการเอาชนะอุปสรรคต่างๆ ในชีวิต ไม่ว่าอุปสรรคนั้นจะ

ใหญ่มากน้อย ตัวละครนับถือและเชื่อมั่นในเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งตน มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะพิสูจน์ความสามารถของตน ตัวอย่าง

ภูมิหลังของเหตุการณ์ นุจรี เจ้าของเทวาคอนสตรัคชั่น ธุรกิจของเธอขนาดเล็กกว่าธนิตแต่เขาสนับสนุนเธอ เขาริเริ่มบุกเบิกเทวาคอนสตรัคชั่น ธนิตไม่ได้มองเธอในฐานะคู่แข่งแต่หวังเห็นเธอเติบโตในวงการธุรกิจเส้นทางเดียวกันกับเขา ธนิตเป็นคนที่น่าเชื่อถือตนเอง เขาโน้มน้าวนุจรีให้นับถือตนเอง ด้วยน้ำเสียงให้ข้อคิดเตือนสติอย่างนุ่มนวล

“ถ้าคุณเอาแต่ปั่นจักรยานอยู่กับที่เมื่อไหร่คุณจะถูกจักรยานเป็นและถ้าถูจักรยานไม่เป็นเมื่อไหร่คุณถึงจะไปไหนต่อไหนไกลๆ ได้ด้วยตัวเอง มีใครสักคนที่สามารถถูจักรยานครั้งแรกโดยไม่ล้มบ้าง ถ้าคุณล้มแต่กลัวเจ็บก็จะต้องปั่นจักรยานอยู่กับที่ไปตลอดชีวิต” (Sevikul, 1998 : 369)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าตัวละครในที่นี้ คือ ธนิต พูดเพื่อให้นุจรีนับถือตนเองทุกคนต่างเริ่มจากหนึ่งด้วยกันทั้งนั้น ไม่มีใครเป็นมาก่อนหากไม่ฝึกฝน เขาจึงโน้มน้าวให้เธอเชื่อมั่นและนับถือว่าตนเองก็ทำได้

ผู้เขียนแฝงข้อคิดเตือนสติว่าทุกคนเมื่อเริ่มต้นต่างก็ต้องมีผิดพลาดหรือพลั้งด้วยกันทั้งนั้น แต่เมื่อผิดแล้วต้องจำเป็นบทเรียนแล้วพยายามแก้ไขทำให้ถูกต้องและทำให้ดีที่สุด

1.3 การเป็นตัวของตัวเอง คือ ลักษณะพฤติกรรมที่เป็นอิสระ ไม่ผูกติดกับใคร เป็นตัวของตัวเอง ไม่ต้องการถูกบังคับและจะไม่ทำหากถูกสั่งหรือวางอำนาจ ไม่ยึดติดในแบบแผนหรือโครงสร้าง ไม่อิงส่วนรวม ไม่ใส่ใจในธรรมเนียม ตัวอย่าง

ภูมิหลังของเหตุการณ์ ดังกลับเมืองไทย รับตำแหน่งสืบทอดจากธนิผู้เป็นพ่อ ตั้งต้องการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของบริษัท เขาโน้มน้าวทีมบริหารชุดเดิมด้วยน้ำเสียงมุ่งมั่นว่าเขาจะแก้ไขปัญหานี้ให้ได้

“เราไม่มีเวลาเหลืออีกแล้วละครับ ถ้าเราไม่รีบแก้ไขสถานการณ์ที่เป็นอยู่ เราอาจจะต้องสูญเสียสิ่งอื่นรวมทั้งบริษัทบุญญรัตน์การช่างไปเช่นเดียวกับที่สูญเสียพ่อมาแล้ว” “ธนิเองก็ยังแก้ปัญหามาไม่ได้ แล้วตั้งคิดว่าตัวเองกินดีมีดีหัวใจมังกรมาจากไหน” สมุห์บัญชีปรมาส “ผมไม่ได้คิดว่าผมจะมีความสามารถมากกว่าพ่อหรือกว่าใครในที่นี่ เพียงแต่ผมเชื่อว่าปัญหาต่างๆ มันจะต้องมีทางออก และวิธีการที่จะใช้ในการแก้ปัญหาของแต่ละคนก็ย่อมจะต้องแตกต่างกันไป พ่ออาจจะมียุทธวิธีของพ่อ ลุงแม้งอาจจะมีวิธีของลุง แต่ผมก็มีวิธีของผมเหมือนกับเราต่างถือลูกกุญแจคนละดอก อยู่ที่ว่าลูกกุญแจของใครจะใช้ไขประตูที่ปิดอยู่ในเวลานี้ได้เท่านั้น” (Sevikul, 1998 : 26-27)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าตัวละครในที่นี่ คือ ตั้ง เขาพูดเพื่อโน้มน้าวใจให้ทีมบริหารชุดเดิมคล้อยตามวิธีคิดของเขา พฤติกรรมและน้ำเสียงของตั้งแสดงออกถึงความเชื่อมั่น เป็นตัวของตัวเอง ไม่ยึดติดในแบบแผน

ผู้เขียนแฝงข้อคิดว่าแม้เราจะวิญญู คุณวุฒิ ไม่มากทั้งยังอ่อนด้อยประสบการณ์ แต่เมื่อเรามีพลังทางบวก มีความเชื่อมั่นและมั่นใจว่าเราสามารถทำได้ เราก็ย่อมทำได้

1.4 ความเข้าใจลึกซึ้ง คือ ลักษณะพฤติกรรมของตัวละครที่ใช้สติ ใช้เหตุและผลมอง

เห็นถึงความสำคัญในการแก้ปัญหาชีวิต ต้องการหาความกระจ่างแจ้ง ตัวละครสนใจแนวคิด วิเคราะห์ วิวิจารณ์และหาทางแก้ไขปัญหา เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ ตัวอย่าง

ภูมิหลังของเหตุการณ์ตั้งไปหาป๋องที่ปัจจุบันผันตัวไปเป็นคนขับรถแท็กซี่ ป๋องเปรียบได้กับที่ปรึกษาคนสำคัญของตั้ง มุมมองที่เกิดจากเดิมเป็นพนักงานการเงินบริษัทไฟแนนซ์ พิษเศรษฐกิจทำให้ป๋องตกงานและเลือกอาชีพแท็กซี่แทน ทำให้ป๋องเข้าใจโลกธุรกิจและให้คำปรึกษาพร้อมกับให้กำลังใจตั้ง ป๋องโน้มน้าวตั้งด้วยน้ำเสียงให้กำลังใจ

“คนอื่นที่เขาหนักหนากว่าข้ามีถมไป” “ไม่ต้องดูอื่นไกลอย่างเอ็งเองก็โดนเข้าไม่ใช่น้อยเหมือนกัน” “ไอ้ข้าเน่มันแค่เบี้ยตัวเล็กๆ บนกระดานแล้วอีกอย่างเป็นเพราะข้าไม่ได้ร่ำได้เรียนสูงอย่างคนอื่นเขา ยังไงก็ต้องเจ็บกว่าเพื่อนอยู่แล้ว” “ใครจะไปคิด...ข้าพริบตาเดียวจากชีวิตเร่งรัดหรรษาเพอร์เนเจอร์ติดตัวเพียบ นั่งคาเฟ่แทบทุกคืน เจ้าของที่ดินมูลค่ามหาศาลจะกลับกลายเป็นไอ้ป๋องคนขับรถแท็กซี่ตะลอนๆ อยู่ตามถนน หนาซ้ำที่ทางก็ไม่มีคนสนใจจะซื้อทั้งๆ ที่ราคามันตกลงจนน่าใจหาย” “แต่ข้าดูเอ็งยังยิ้มออก” “แล้วเอ็งจะให้ข้าร้องให้พุ่มพ่ายตีกอกตัวหรือวะ” (Sevikul, 1998 : 37)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าตัวละครในที่นี่ คือ ป๋อง เขาพูดด้วยความเห็นอกเห็นใจ และเข้าใจความรู้สึกของตั้ง เขาจึงพูดโน้มน้าวใจตั้งเพื่อให้คลายความกังวล

ผู้เขียนแฝงข้อคิดที่ว่าคนที่ทุกข์ยากกว่าเรามีอยู่มาก ปัญหาทุกปัญหาย่อมมีหนทางแก้ไข น้ำตาไม่ใช่ทางออกของปัญหา จงยิ้มพร้อมเผชิญ

ปัญหาด้วยความกล้าหาญ ทุกข์ก็จะกลายเป็นสุข

1.5 ความใส่ใจในไมตรี คือ ลักษณะพฤติกรรมของตัวละครที่ใส่ใจในการผูกมิตร สร้างสัมพันธ์ภาพและไมตรีจิตต่อผู้อื่น ตัวละครมีความปรารถนาที่จะผูกสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคล ต้องการเอาอกเอาใจผู้อื่น ต้องการแสดงความเอาใจใส่มีความใส่ใจรักใคร่ผู้อื่น ตัวอย่าง

ภูมิหลังของเหตุการณ์ คือ ปองขับแท็กซี่ไปส่ง-รับตั้งแต่ตั่งเข้าไปติดต่อผู้บริหารสถาบันไบโอเคมีเพื่อทำความรู้จักและเผยความตั้งใจในฐานะตัวแทนจากปัญญารัตนการช่าง ก่อนที่จะเข้าร่วมประมูลการซ่อมแซมอาคาร ปองโน้มน้าวใจตั้งด้วยน้ำเสียงให้ข้อคิดเตือนสติ

“ไปหาผู้ใหญ่อย่าไปมือเปล่า ธรรมเนียมจีนเขาเรียกว่าต้องมีอะไรติดไม้ติดมือไปจิ้มก้องบ้าง ขึ้นไปมือแห้งๆ ก็กลับมาหน้าแห้งๆ แบบเอ็งตอนนี้...” “เอ็งลืมหลักเรื่องความประทับใจแรกพบที่อาจารย์ฉวีวรรณเคยสอนแล้วหรือวะ คนเราจะดีจะชั่วจะรักจะชังส่วนใหญ่ก็ขึ้นอยู่กับ การพบกันครั้งแรก และไอ้เรื่องของก่านัลเอ็งก็ดูอย่างตั้งโต๊ะถ้าไม่ก่านัลมาเชียร์เฝ้ากับเข็มขัดหยกและเงินทองก็คงไม่ได้ตัวลิโป้กับหัวเต็งง้วนมาง่ายๆ หรอกเว้ย” (Sevikul, 1998 : 128)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าตัวละครในที่นี้ คือ ปอง เขาพูดโน้มน้าวใจตั้งให้คำนึงถึงความใส่ใจในไมตรี การจะไปติดต่อธุรกิจกับใครก็ตาม สิ่งสำคัญคือความประทับใจในความใส่ใจ มีน้ำใจและไมตรี สร้างมิตรภาพ

ผู้เขียนแฝงข้อคิดเตือนใจว่าอย่าลืมแสดงมิตรไมตรีจิตต่อผู้อื่น น้ำใจที่มอบให้ถึงแม้จะไม่มาก

แต่ถ้ามีให้ผู้อื่นจะเป็นการเริ่มต้นสร้างมิตรภาพที่ดีและคงทนถาวรตลอดไป

1.6 การเคารพยกย่องผู้อื่น คือ ลักษณะพฤติกรรมของตัวละครในการชื่นชมสนับสนุนยกย่องให้เกียรติผู้ที่ดีกว่า เติ่งกว่า เหนือกว่า ตัวละครเปิดใจรับ ชื่นชมและแสดงความยินดี ภูมิใจในความดี เติ่งและความสำเร็จของผู้อื่น ตัวอย่าง

ภูมิหลังของเหตุการณ์ คือ นุจรี เป็นเจ้าของเทวาคอนสตรัคชั่น ธุรกิจของเธอขนาดเล็กกว่าธนิต เขาริเริ่มและบุกเบิกเทวาคอนสตรัคชั่น ธนิตได้เฝ้าเธอในฐานะคู่แข่ง แต่เขามุ่งหวังเห็นเธอเติบโตในวงการธุรกิจ เส้นทางสายเดียวกันกับเขา นุจรีแสดงความนับถือและยกย่องเขา เธอโน้มน้าวด้วยการยกย่องเขา

“ดิฉันเฝ้าถามตัวเองอยู่ตลอดเวลาว่า ดิฉันจะมีชีวิตอยู่ได้อย่างไรถ้าไม่มีคุณสักคนหนึ่ง” “ไม่มีใครหรืออะไรจะอยู่กับเราตลอดไปหรอก” เขาทอดดูสายตาดูหล่อน “เมื่อเราเรียนรู้การที่จะพบก็จะต้องเรียนรู้การที่จะพราก เรียนรู้การที่จะรักก็ต้องเรียนรู้การที่จะร้าง ควบคุมกันไปด้วย ไม่ใช่ไม่ยอมรับรู้ อีกซีกหนึ่งของชีวิตซึ่งต้องมาถึงเราไม่ช้าก็เร็ว” (Sevikul, 1998 : 370)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าตัวละครในที่นี้ คือ นุจรี เธอพูดโน้มน้าวใจธนิตด้วยความรู้สึกเคารพยกย่องเขา ทำให้เขารู้สึกว่าเขาเป็นคนสำคัญสำหรับเธอ หากเธอขาดเขาซึ่งเป็นหลักชีวิต เธอก็ไม่อาจโดดเด่นตั้งตระหง่านได้

ผู้เขียนแฝงข้อคิดเตือนใจที่ว่าในโลกใบนี้ไม่มีสิ่งใดที่อยู่ได้อย่างจริงจังมั่นคง มีทุกข์ก็ต้องมีสุข มีพบก็ต้องมีพราก มีเกิดก็ต้องมีดับเป็นสัจธรรม

ของชีวิต ไม่มีสิ่งใดเที่ยงแท้แน่นอน อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา เมื่อรู้จะได้รู้จักปลง

1.7 การควบคุมหรือครอบงำผู้อื่น คือ ลักษณะพฤติกรรมของตัวละครที่มีความมั่นใจที่จะควบคุมสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ต่างๆ ตัวละครต้องการให้คำปรึกษา ชี้แนะ แนะนำผู้อื่น ทั้งบับคับ จูงใจ ขอร้อง หวานล้อมผู้อื่นให้อยู่ในความดูแล ตัวละครมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะให้ผู้อื่นนั้นอยู่ด้วยอิทธิพลของตนเอง ตัวอย่าง

ภูมิหลังของเหตุการณ์ คือ ตั้งเล่าให้แม้งหนึ่งในผู้บริหารบุญญรัตน์การช่างว่ามีคนในบริษัทบุญญรัตน์คิดไม่เชื่อโดยจะตั้งบริษัทใหม่เพื่อประมูลแข่งกับบริษัทบุญญรัตน์การช่าง แม้งไม่เชื่อ ตั้งพูดความจริงเขาโน้มน้าวแม้งด้วยน้ำเสียงจริงจังและเคร่งเครียด

“สมัยนี้ไม่มีใครสนใจเรื่องคุณธรรมกันแล้ว เขามุ่งแต่จะหาทางแข่งขันเอาชนะและกอบโกยกันมากกว่า” “ถ้ามันเป็นอย่างนั้นแล้วเราจะทำอย่างไรกันดี” “เราก็คงต้องสู้กับเขาและสู้กันอย่างเสียร้ยที่บุญญรัตน์การช่างเคยเป็นมา แม้ว่าเราจะอยู่ในสภาพของหมาจนตรอกก็ตาม” “ตั้งจะให้ลูกทำอะไรบ้าง” “ผมอยากให้ลูกเตรียมติดต่อกับบริษัทที่ส่งอุปกรณ์การก่อสร้างให้เรา ขอให้เขากันของไว้ให้มากพอสำหรับโครงการและต่อรองยี่ดระยะเวลาการจ่ายบิลของแต่ละงวดออกไปหน่อย” “ได้” แม้งรับคำ (Sevikul, 1998 : 356-357)

จากตัวอย่างตัวละครในที่นี่ คือ ตั้ง เขาพูดโน้มน้าวใจลูกแม้งในลักษณะที่เขามีความเชื่อมั่นว่าเขาสามารถควบคุมสถานการณ์ไม่ให้บริษัทพลาดพลั้งเสียผลประโยชน์

ผู้เขียนแฝงข้อคิดเตือนใจที่ว่าหากดำเนินธุรกิจที่มุ่งการแข่งขันเพื่อกอบโกยผลประโยชน์เพียงอย่างเดียว สิ่งที่ถูกลืมนำไปเสียสละนั้นคือคุณธรรม เราควรผดุงคุณธรรมไว้เพื่อสังคมจะได้สงบสุข สันติ

1.8 ความรู้สึกชื่นชอบ คือ ลักษณะพฤติกรรมของตัวละครที่ต้องการชื่นชอบด้วยการแสวงหาสิ่งสุขใจ

ภูมิหลังของเหตุการณ์ ธนิตยกตัวอย่างความอดทนและความไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคของก๊งผู้เป็นพ่อให้ลูกชายฟังเป็นตัวอย่างในการดำเนินชีวิต ธนิตโน้มน้าวด้วยน้ำเสียงเบิกบาน ตัวอย่าง

“อาแป๊ะจ๋าๆ คนนั้นจะกลายเป็นมหาเศรษฐีที่ร่ำรวยอย่างอากังไปได้ยังงี้” “เป็นไปได้อีลูก” บิดาตอบด้วยน้ำเสียงที่แสดงความภาคภูมิใจ “ทุกสิ่งทุกอย่างในโลกนี้ย่อมสามารถเป็นไปได้ทั้งนั้น ถ้าเรามีความมานะพยายาม มีความบากบั่นไม่ย่อท้อ และมีความตั้งใจจริงโดยไม่กังวลต่ออุปสรรคต่างๆ นานา” (Sevikul, 1998 : 23)

จากตัวอย่างตัวละครในที่นี่ คือ ธนิต เขาพูดโน้มน้าวใจลูกชาย ด้วยความรู้สึกชื่นชอบและสุขใจ ยกตัวอย่างบรรพบุรุษของตระกูลที่ร่ำรวยเพราะความมานะ พยายาม บากบั่นไม่ย่อท้อเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีให้ลูก

ผู้เขียนแฝงข้อคิดเตือนใจว่าความมานะ พยายาม บากบั่นไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคต่างๆ ผสานกับความตั้งใจจริงย่อมทำให้ประสบความสำเร็จได้ในที่สุด

1.9 การยอมรับในโชคชะตา คือ ลักษณะพฤติกรรมที่ยอมรับในสิ่งที่เกิดขึ้น เชื่อว่า

เพราะพรหมได้ลิขิตไว้ ยอมรับความลำบากไม่เรียกร้อง เชื่อว่าสาเหตุที่เกิดมาจากเคราะห์ ต้องยอมรับให้ได้ ตัวอย่าง

ภูมิหลังของเหตุการณ์ ตั้งตั้งใจยื่นขอประมูลซ่อมแซมอาคารแต่ผู้บริหารชุดเดิมไม่เห็นด้วยเพราะปัญญรัตน์การช่างในอดีตรับประมูลแต่งงานใหญ่ยักษ์ แต่ตั้งกลับยอมรับว่าปัญญรัตน์การช่างไม่ได้ยิ่งใหญ่เหมือนเดิมอีกต่อไปแล้ว มีงานดีกว่าไม่มีงาน ตั้งพูดโน้มน้าวใจทีมงานด้วยน้ำเสียงเคร่งเครียด

“ถึงวันก่อนเราจะเคยเป็นเสือที่จับกวางกิน แต่เมื่อถึงวันนี้เราอยู่ในสภาพที่อ่อนกำลังวังชา ก็ต้องยอมรับความเป็นจริงที่เกิดขึ้นและจับกระต่ายกินไปพลาทงก่อนดีกว่าจะอดตาย” (Sevikul, 1998 : 121)

จากตัวอย่างตัวละครในที่นี้ คือ ตั้ง พูดโน้มน้าวใจทีมงานให้ยอมรับความจริงที่บริษัทประสบปัญหาเศรษฐกิจ ยอมรับในสิ่งที่เกิดขึ้น เพื่อหาทางแก้ไข ชีวิตจะได้มีทางออก

ผู้เขียนแฝงข้อคิดเตือนใจผู้อ่านว่าการเผชิญปัญหาที่ยากลำบากก็ต้องยอมรับและหาวิธีแก้ไข เข้มแข็งและปรับความคิดตนเองให้ยอมรับความจริงที่เกิดขึ้นด้วยใจกล้าหาญทำให้เราสามารถปรับตัวพร้อมต่อสู้กับโลกภายนอก

1.10 การให้ความอนุเคราะห์ คือ ลักษณะพฤติกรรมที่ให้ความเมตตา อ่อนโยน เห็นอกเห็นใจ ต้องการเห็นผู้อื่นมีความสุข โชคดี สำเร็จ สมหวังดังตั้งใจ ตัวละครต้องการปลอบประโลมเพื่อให้คลายความทุกข์ ต้องการให้กำลังใจ สนับสนุน ส่งเสริมด้วยจิตอันเป็นกุศล ตัวอย่าง

ภูมิหลังของเหตุการณ์ตั้งไปหาปองเพื่อนเก่าที่ปัจจุบันผันตัวไปเป็นคนขับรถแท็กซี่ ปองเปรียบได้กับที่ปรึกษาคนสำคัญของตั้ง มุมมองที่เกิดจากเดิมเป็นพนักงานการเงินบริษัทไฟแนนซ์ พิเศษธุรกิจทำให้ปองตกงานและเลิกอาชีพขับแท็กซี่แทน ทำให้ปองเข้าใจโลกธุรกิจ และให้คำปรึกษาพร้อมกับให้กำลังใจตั้งได้เป็นอย่างดี ปองโน้มน้าวตั้งด้วยน้ำเสียงห่วงใย

“คุยกับเอ็งแล้วข้าสบายใจขึ้น” “ข้าก็ดีใจที่ทำให้เอ็งสบายใจ” “.. ข้ามันความรู้้น้อยก็ช่วยเพื่อนได้แค่นี้เท่านั้น” “ขอบใจมากเพื่อน” “เอ็งช่วยข้าได้มากเลย” “แล้วเอ็งจะจะทำยังกับชีวิตเอ็งต่อไป” “ข้าก็ยังคงคิดอะไรไม่ออก” “แต่รู้อย่างเดียวว่าเวลานี้ ข้าเป็นเหมือนได้ทิ้งเรือที่เจอพายุอยู่กลางทะเล จะเป็นตายร้ายดียังไงข้าก็ต้องนำเรือของข้าฟันฝ่าพายุไปให้ได้โดยให้ทั้งเรือและลูกเรือทุกคนปลอดภัยที่สุด” “เอ็งทำได้แน่และเอ็งก็จะเป็นได้เก่งที่เก่งที่สุดคนหนึ่งด้วย” (Sevikul, 1998 : 37)

จากตัวอย่างตัวละครในที่นี้ คือ ปอง เขาพูดโน้มน้าวใจเพื่อนด้วยความอ่อนโยน เห็นใจเพื่อน ต้องการให้เพื่อนผ่านวิกฤติชีวิต สำเร็จดังหวัง

ผู้เขียนแฝงข้อคิดเตือนใจที่ว่าความเพียรพยายามที่จะแก้ปัญหา ฝ่าฟันอุปสรรคด้วยความกล้าหาญเท่านั้นที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในชีวิต

1.11 การขอรับอุปถัมภ์หรืออนุเคราะห์ ผู้อื่น คือ ลักษณะพฤติกรรมของตัวละครที่รู้สึกไม่ปลอดภัย ดูแลตนเองไม่ได้จึงรู้สึกหวาด หวาดกลัว เมื่อต้องไปอยู่ไกลถึงต่างถิ่นต่างที่ ตัวละครจึงมี

ความต้องการที่จะขอความช่วยเหลือ ต้องการความเห็นอกเห็นใจ ต้องการมีใครสักคนที่คอยรับฟังทุกข์สุข ให้คำแนะนำ ค้ำครอง ปกป้องและให้การสนับสนุน

ภูมิหลังของเหตุการณ์ ตั้ง ปรีกษาหารีกับปอง หลังจากที่เขารู้ว่าลุงสมชายหนึ่งในหุ้นส่วนบุญญรัตน์ถอนหุ้นออกจากบริษัทเพื่อไปร่วมทุนกับนุจรีเจ้าของเทวคอนสตรัคชั่น บริษัทที่ตั้งไม่เคยแม้แต่จะคิดเป็นคู่แข่งเพราะนุจรีเป็นที่ปรึกษาที่ดีของตั้งมาโดยตลอด ปองโน้มน้าวตั้งด้วยน้ำเสียงรู้ทัน

“เอ็งพูดจริงๆ หรือวะ เรื่องที่ลุงสมชายจะไปร่วมหุ้นกับเทวคอนสตรัคชั่น” “จริง” ตั้งยืนยัน “พินิจเป็นคนบอกกับข้าเอง” “เฮ้อ ไปๆ มาๆ ข้าก็ว่าการก่อสร้างนี้มันเขี้ยวขาวยาวเพื่อยด้วยกันทั้งนั้น” “อาจจะยกพินิจไว้สักคน” “ถึงยังงี้เขาก็เคยช่วยเหลือข้า” (Sevikul, 1998 : 430-431) จากตัวอย่างตัวละครในที่นี่ คือ ตั้ง เขาพูดโน้มน้าวใจปองให้เข้าใจว่าการที่เขาต้องเผชิญกับการแก่งแย่งแข่งขันกันทางธุรกิจ เขาขอเวลานุจรีไว้ เพราะเขาต้องการขอความช่วยเหลือจากเธอ อย่างน้อยเธอก็ให้ความช่วยเหลือ แนะนำและให้ข้อคิดในการดำเนินธุรกิจ

ผู้เขียนแฝงข้อคิดที่ว่าโลกใบนี้ถึงแม้จะโหดร้ายสักเพียงไหน หากมีใครสักคนที่ดีกับเราแม้จะดีเพียงน้อยนิดก็ถือว่าดีแล้ว ให้ตอบแทนด้วยคุณความดี ความกตัญญูเท่านั้นจะนำความเจริญมาให้

1.12 การแสดงปฏิกิริยาตอบโต้ คือ ลักษณะพฤติกรรมของตัวละครที่ต้องการเอาชนะอุปสรรคหรือปัญหาต่างๆ ด้วยความต้องการลบคำ

สบประมาท ต้องการเอาชนะความอ่อนแอความกลัว แสดงปฏิกิริยาเพื่อให้เห็นถึงศักยภาพและศักดิ์ศรีของตนและแสดงด้วยความเด็ดเดี่ยว กล่าวหา

ภูมิหลังของเหตุการณ์ ตั้งถูกขวานยุยงทำให้ตึงเครียดกับพี่ชาย ตั้งก้าวเข้ามาในบริษัทในฐานะที่เป็นลูกชายของธนิธอีกหนึ่งคน ความคิดเห็นในการบริหารแตกต่างจากตั้ง ทำให้การทำงานของทั้งคู่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ตั้งไม่ตำหนิน้องเพราะเข้าใจน้อง ตั้งโน้มน้าวตั้งให้สู้ด้วยน้ำเสียงเตือนสติ

“เรื่องบางเรื่องเป็นเรื่องที่เจ็บปวดจนเราไม่ต้องการให้มันเกิดขึ้นกับเราแต่เมื่อมันเกิดขึ้นมาแล้ว เราก็ไม่มีทางที่จะหลบหนีมันไปไหน นอกจากจะเผชิญหน้ากับมันและต่อสู้กับความเจ็บปวดนั้นให้ถึงที่สุด” (Sevikul, 1998 : 435)

จากตัวอย่างตัวละครในที่นี่ คือ ตั้ง เขาพูดโน้มน้าวใจตั้งให้คล้อยตามและเชื่อว่าการเอาชนะอุปสรรคหรือปัญหาต่างๆ ได้นั้น ต้องเอาชนะความกลัว เอาชนะด้วยความเด็ดเดี่ยวกล่าวหา

ผู้เขียนแฝงข้อคิดที่ว่าปัญหาทุกปัญหาเมื่อเกิดขึ้นแล้วย่อมหาทางแก้ไขได้ จงอย่าเลิกล้มหรือหลีกเลี่ยง ให้ยืนหยัดต่อสู้กับปัญหาด้วยความเข้มแข็งและกล้าหาญและสู้ให้ถึงที่สุด อย่ายอมแพ้

1.13 ความก้าวร้าว คือ ลักษณะพฤติกรรมของตัวละครที่ต้องการเอาชนะฝ่ายตรงข้ามด้วยการทำให้เจ็บปวด ทางร่างกาย จิตใจและวาจา ตัวละครมีลักษณะต่อต้านซึ่งเกิดจากความรู้สึกอึดอัด โกรธ เกลียด ถือโทษ

ภูมิหลังของเหตุการณ์ พ่อแม่ของหว่า (แฟนเก่าของตั้ง) ตำหนิพฤติกรรมของลูกสาวที่คบ

เต็ลมาเพื่อนและชวนกันไปเที่ยวเกลไถลมากพอพูด
ด้วยน้ำเสียงประชดประชัน ตัวอย่าง

“แจะไปไหน” “บ้านเพื่อน” หล่อนตอบ
หัวนๆ “เพื่อนที่ไหน” “เต็น” “นั่งสือโบนันนะ
หรือ” “ท่าทางระริกระรึ้นาคู อีกหนอยมันก็คงลาก
แกไปม้วยาอียาเลเฟ บอกละก่อนนะเว้ยว่าถ้าเกิด
อะไรขึ้นฉันไม่ถ่อสังหารไปประกันแกหรอก” “หนูก็
ไม่ต้องการให้พ่อมาประกันหนู” “ถ้าหากถูกจับขึ้น
มาจริงๆ หนูจะบอกว่าหนูเป็นลูกไม่มีพ่อแม่ให้
ตำรวจส่งตัวไปโรงเรียนดัดสันดานหรือเข้าคุกเข้า
ตะรางไปเลย” (Sevikul, 1998 : 33)

จากตัวอย่างตัวละครในที่นี่ คือ พ่อของ
หว่า เขาแสดงบทบาทความเป็นพ่อ เขาพูดด้วยน้ำ
เสียงดูหมิ่นดูแคลน เป็นการโน้มน้าวใจลูกสาวด้วย
ความก้าวร้าว ถือตนว่าเป็นพ่อ แสดงอารมณ์เป็น
ใหญ่ ลูกสาวจึงได้เถียงกลับด้วยกริยา วาจาจาจ้วง
ไม่เหมาะสม

ผู้เขียนแฝงข้อคิดเตือนใจว่าการเป็นลูกที่
ดีควรมีความกตัญญูรู้คุณพ่อแม่ ไม่ควรแสดงความ
ก้าวร้าวหรือกริยาที่ไม่เหมาะสมโดยเฉพาะพื้นที่
สาธารณะเพราะจะทำให้ได้รับการดูหมิ่นดูแคลนได้

5. อภิปรายผลการวิจัย

มูลเหตุที่ทำให้เกิดบทพูดโน้มน้าวใจของ
ตัวละครในนวนิยายเรื่อง สำเภทอง ของ ประภัสสร
เสวิกุล พบว่าตัวละครมีลักษณะพฤติกรรม 13 แบบ
โดยลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การปกป้อง
ตนเอง การนับถือตนเอง การเป็นตัวของตัวเอง
ความเข้าอกเข้าใจ ความใส่ใจในไมตรี การเคารพ
ยกย่องผู้อื่น รู้สึกชื่นชม การควบคุมหรือครอบงำ

ผู้อื่น การยอมรับโชคชะตา การให้ความอนุเคราะห์
การขอรับอุปถัมภ์หรืออนุเคราะห์จากผู้อื่น การ
แสดงปฏิกิริยาตอบโต้ ความก้าวร้าวซึ่งพฤติกรรม
ของตัวละครดังกล่าวถ่ายทอดผ่านบทพูดของ
ตัวละคร ทำให้ผู้อ่านเกิดภาพรวมกับตัวละครนั้น
มีชีวิตอยู่จริง

ผลจากการศึกษาพบว่า มูลเหตุที่ทำให้เกิด
การพูดโน้มน้าวใจปรากฏสองด้าน คือ ด้านบวก
และด้านลบ ผู้โน้มน้าวเลือกใช้ด้านบวกในการ
เจรจาเพื่อยุติข้อขัดแย้งนำไปสู่สันติ เรียงลำดับ
ที่พบจากมากไปหาน้อยคือ การปกป้องตนเอง
การนับถือตนเอง การเป็นตัวของตัวเอง ความเข้า
อกเข้าใจ ความใส่ใจในไมตรี การเคารพยกย่องผู้อื่น
การควบคุมหรือครอบงำผู้อื่น รู้สึกชื่นชมชอบการ
ยอมรับโชคชะตา การให้ความอนุเคราะห์ มูลเหตุ
ทางด้านบวกนั้นสะท้อนลักษณะเด่นให้เห็นว่า
มนุษย์นั้นต้องการปิดบังข้อบกพร่องของตนเปิดเผย
ด้านบวกเพื่อต้องการได้รับการยอมรับ ต้องการ
ชนะอุปสรรค ไม่ว่าจะใหญ่น้อยมากเท่าไร ตัวละคร
นับถือและเชื่อมั่นในศักดิ์ศรีของตน ต้องการพิสูจน์
ความสามารถ เป็นตัวของตัวเอง ไม่ถูกบังคับ ไม่ยึดติด
และไม่อิงส่วนรวม มีความเข้าอกเข้าใจผู้อื่น ส่วน
มูลเหตุด้านลบใช้เป็นทางเลือกในการเจรจาลด
ที่สุด ปรากฏ 3 แบบคือการขอรับอุปถัมภ์หรือ
อนุเคราะห์จากผู้อื่น การแสดงปฏิกิริยาตอบโต้และ
แสดงความก้าวร้าว สะท้อนให้เห็นว่าการยุติปัญหา
ด้วยมูลเหตุ 3 ลำดับสุดท้ายไม่ใช่วิธีการที่คนนิยม
เลือกนำไปใช้เจรจาเพื่อนำไปสู่ความสงบ สันติ

ผู้เขียนสร้างบุคลิกลักษณะให้ตัวละครมี
ความ รัก โลก โกรธ หลง พฤติกรรมมีทั้งด้านบวก

และลบลวากับมีบุคคลนั้นมีอยู่ในโลกจริง เช่น ตัวละครมีความวิตกกังวล หลีกหนีปัญหาเพราะ ขลาดกลัว การปิดกั้นตนเอง การเก็บตัวออกจาก สังคมซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประภาพร มอญแสง (Monsaeng, 1995) ที่ได้วิเคราะห์ พฤติกรรมด้านมืดของตัวละครเอกในนวนิยายของ ม.ล.ศรีฟ้า มหาวรรณ โดยผลการศึกษาพบว่า ตัวละครเอกได้แสดงพฤติกรรมด้านมืดในรูปแบบ ต่างๆ ซึ่งมูลเหตุเกิดจากแรงขับภายในและสิ่งเร้า ภายนอก ทำให้ตัวละครอ่อนแอ ถูกสบประมาท ถูกกลั่นแกล้ง ตัวละครจึงต้องเผชิญกับปัญหาต่างๆ ในชีวิตและพยายามต่อสู้จนประสบความสำเร็จ ผู้เขียนเขียนได้สมจริงราวกับตัวละครนั้นมีชีวิต สอดคล้องกับงานวิจัยของชิตฐิตา นาคเกษม (Nakkasem, 2002) ที่ได้ศึกษาวิเคราะห์นวนิยาย ของประภัสสร เสวิกุล ด้านองค์ประกอบทางวรรณศิลป์ พบว่า ใช้ประสบการณ์ ข้อมูลและจินตนาการ มา ผูกเป็นเรื่อง บรรยายฉาก ตัวละคร เหตุการณ์ต่างๆ ที่เป็นปมปัญหา ใช้ข้อขัดแย้งที่เกี่ยวกับทัศนคติ ค่านิยมและสภาพความเป็นอยู่ของคนมาป็นการดำเนินเรื่อง ทำให้ตัวละครราวกับมีชีวิต

ลักษณะพฤติกรรมที่เป็นมูลเหตุทำให้เกิด บทพูดโน้มน้าวใจระหว่างตัวละครสองฝ่ายทำให้ ผู้อ่านอ่านสนุก ขวนติดตาม นวนิยายมีความสมจริง ย่อมเพิ่มอรรถรสในการอ่าน ทั้งมวลประสบการณ์ ของนักเขียนที่มีความสามารถชั้นครูที่สามารถ ถ่ายทอดเรื่องเล่าผ่านตัวละคร นวนิยายของ ประภัสสร เสวิกุลจึงไม่เพียงแต่ทำให้ผู้อ่านเกิด ความเพลิดเพลินเท่านั้น แต่ยังให้คุณค่าทางความคิด จินตนาการ สติปัญญา คุณธรรมและจริยธรรม

6. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ควรมีการศึกษาคำสอนตามหลัก พุทธปรัชญาในนวนิยาย ของ ประภัสสร เสวิกุล เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาชีวิตที่ต้อง เผชิญ หาทางออกไม่ได้ แก่นแท้ของพุทธธรรมเป็น ทางเลือกที่ผู้ปฏิบัติสามารถนำไปใช้ดำเนินชีวิตได้ อย่างเหมาะสม เกิดความสุขสงบ

2. ควรมีการศึกษามูลเหตุบางประการที่ ทำให้ตัวละครหญิงมีพฤติกรรมปกป้องตนเองใน สถานการณ์ต่างๆ เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงการใช ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในสังคม

7. องค์ความรู้ที่ได้รับ

จากการศึกษามูลเหตุที่ทำให้เกิดการพูด โนม์โน้มน้าวใจจากพฤติกรรมของตัวละครในนวนิยาย เรื่อง ลำเภาทอง ของ ประภัสสร เสวิกุล ทำให้ ผู้วิจัยได้รู้ถึงภูมิหลังของชีวิตตัวละครซึ่งเหมือน ภาพจำลองของชีวิตจริงๆ ของคน เมื่อใดที่เกิด ความไม่เข้าใจกัน ความคิดเห็นแตกต่างทำให้เกิด ความขัดแย้ง จึงเกิดการพูดเพื่อโน้มน้าวใจเพื่อลด ปัญหาหรือขจัดความขัดแย้งให้หมดไป วิธีการพูด โนม์โน้มน้าวใจเป็นวิธีที่จะนำไปสู่ความสงบสุข สันติ การเข้าใจถึงภูมิหลังของคน ลักษณะพฤติกรรมของ คน จึงมีความจำเป็น เพราะจะทำให้ผู้พูดมีทิศทาง ในการเลือกพูดให้เหมาะสมเพื่อสิ่งที่พูดในสิ่งที่ ทำให้อีกฝ่ายไม่พึงพอใจ มากกว่านั้นการเลือกใช้ น้ำเสียงและท่าทางประกอบในการพูดโน้มน้าวใจ ย่อมทำให้สถานการณ์ขัดแย้ง นั้นคลี่คลายลงได้ ไม่มากก็น้อย

References

- Kaeokangwan, S. (2011). *Personality psychology theory*. Bangkok : Moh chao ban publishing house.
- Ma, Y. (2011). Alternative: Reflection of Chinese-Thai society in the novel of Prabhassorn Sevikul. *Master of Arts*. Graduate School : Huachiew Chalermprakiet University.
- Meekoom, N. (1996). An Analysis of the viewpoint on women's role in Prapatson sevikun's novels. *Master's thesis*. Graduate School : Ramkhamhaeng University.
- Monsaeng, P. (1995). *Types and negative behavior of main characters in the novels written by M.L. Srifa Mahawan*. The report is based on conferences, presentations of national and international research. Graduate studies in Northern Rajabhat Universities.
- Mookham, T. (2016). Discourse on Human Resource Development in the ASEAN Literature of Praphatsorn Sewikul. *Journal of Education Thaksin University*, 16(2), 28-42.
- Nakkasem, D. (2002). An Analytical study of Prabhassorn Sevikul's Novels. *Master's thesis*. Graduate School : Naresuan University.
- Nantachantoon, S. (2009). Phrases in non-fiction literature: a case study of Thomyantee's novels. *Manutsayasat Wichakan Journal*, 16(1), 76-88.
- Pantakengamon, T. (1996). *Writing for communication Faculty of Humanities and Social Sciences, Songkhla Rajabhat University*. Songkhla : Thai department.
- Phongprayoon, U. (1993). An analysis of envious female characters in the modern Thai novels published during B.E.2516-2532. *Master's thesis*. Graduate School : Srinakharinwirot University.
- Sevikul, P. (1998). *Sam Phao Thong*. Bangkok : Nanmeebooks.